

Pjesma "Ribar" Petra Preradovića: "Ribice lude, hodite amo, Ribice kuda bježite tamo!" dobro ilustrira ovogodišnji poklon hrvatskim građanima. Svake godine za blagdane dobijemo poneki poklon. U prošlim vremenima pokloni su bili puno veći i obilniji kad nam je premijer Andrej Plenković obećao kako će Lijepa Naša vratiti vlasništvo nad INA-om. Građani su bili šokirani od ushićenja. To zašto se INA nije vratila u hrvatsko vlasništvo postoje objektivni razlozi pa će samo katastrofičari i uvijek nekorektna i zavidna oporba, željna vlasti (vladajući nemaju tih ambicija jer im vlast pripada po Božjom milošću), ukazivati kako obećanje nije izvršeno. Baš je „bekina“ ta oporba. Ni ovi blagdani nisu izuzetak.

Ove godine nam je obećan povratak mladih obitelji koje su emigrirale. Vlada Andreja Plenkovića će dati ponudu koje otišle obitelji „trbuhom za kruhom“ neće moći odbiti. Neće izdašnu pomoć financirati samo hrvatski porezni obveznici, svi porezni obveznici EU će se solidarizirati i plaćati veće poreze kako bi se vratile mlade hrvatske obitelji koje su otišle u nepoznato - „trbuhom za kruhom“. To ne može provesti bilo koja vlada. To može provesti samo vladajuća koalicija na čelu s premijerom Andrejom Plenkovićem.

Kao uvod u raspravu potrebno je pozdraviti prijedlog vlade premijera Andreja Plenkovića kako će se financijski podržati povratak mladih obitelji koje su „trbuhom za kruhom“ napustili Lijepu Našu. Ideju kako je poželjno i potrebno vratiti mlade obitelji valja odlučno, bez zadrške, pozdraviti i podržati. To je velika inicijativa i zaslužuje veliki pljesak svih građana. Kakav referendum i četristo tisuća potpisa?

Međutim, pitanje je koliko se prijedlog temelji na analitičkom pristupu a koliko je u razradi ideje sudjelovao poznati i ugledni, u balkanskoj krčmi, „Doktor rukavina“. Možete biti pametni, jako pametni i još pametniji ali vaša, ili bilo čija pamet, ne može niti će zamijeniti analitički pristup koji nema alternative. To je razlog zašto uvijek ističem kako znanost i obrazovanje predstavlja temeljni resurs razvoja.

Umjesto znanja i obrazovanja svjedočimo odlukama kako je potrebno naknadno doraditi doktorsku disertaciju. Postavlja se pitanje što je sa znanstvenim statusom kandidata od stjecanja statusa doktora znanosti da ispravka doktorske disertacije. Blaženka Divjak i Radovan Fuchs su intervenirali, jasno – samo i jedino riječima. Ipak se radi o našem dečku. Međutim, umjesto glasnog protesta potrebno je učiniti znatno više – metodom slučajnog uzorka recenzirati što veći broj doktorskih disertacija u zadnjih desetak godina i nalaze recenzija javno objaviti. Nisu samo kandidati odgovorni, još su više odgovorni mentori. Samo nekoliko drastičnih kazni kako kandidata tako i mentora (uključivo komisija za ocjenu i obranu doktorske

disertacije) iskorijenio bi to zastrašujuće zlo.

Nakon kratkog komentara kako nam je obrazovni sustav u velikoj krizi, vratimo se raspravi. Ukoliko su razlozi iseljenja samo i jedino ekonomske naravi (iseljenja preko četiristo tisuća hrvatskih građana od uspostave samostalne države) tada, uz potrebnu argumentaciju koja će odgovoriti na pitanje zašto?, valja dodatno obrazložiti (bilo bi potrebno dokazati) koliko se očekuje da će prihvaćen model vratiti od navedenih četiristo tisuća građana koji su otišli „trbuhom za kruhom“. Ni to nije dosta. Potrebno je izvršiti analizu troškova i koristiti kako bi se pokazala oportunitet povratka mladih obitelji u odnosu na rješavanje nekih drugih problema.

Ovako Le grand papa, što bi naš mudri narod preveo kao „brko“, jednima uzima da bi drugima dao. U Hrvatskoj se uzima daleko više nego što je to porezni kapacitet hrvatskih građana. Recimo, uzima se više nego u Švicarskoj koja je puno bogatija nego Hrvatska. Vjerojatnije je da smo dobili još jedan blagdanski poklon kako bi oporba konačno shvatila kako vladajuća koalicija brine o svom narodu. Dakle, bez studije nije moguće podržati bilo koju pa ni ovu inicijativu. Osim toga, važno je argumentirano pokazati zašto su mladi napustili Lijepu Našu. Potrebno je rangirati (ponderirati) razloge odlaska kako bi vlada premijera Andreja Plenkovića mogla učinkovito (bez jalovih troškova) „poništiti“ razloge odlaska. Taj i takva potez premijera Andreja Plenkovića valjalo bi pozdraviti. U protivnom, bojim se da bi priča mogla sličiti mnogim do sada ispričanim pričama kojih se sjećamo ali koje su ostale priče ili nisu dale rezultate. Prema izjavi premijera Andreja Plenkovića očekuje se povrat od 4.000 što je svega 1% od broja koji je emigrirao u zadnjih trideset godina od kada smo „svoji na svome“.